

Udvikling, at han fandt, at efter Kommissionens Forslag vilde Landet faa for meget og Byerne for lidt.

Det er paa Grundlag af disse Udtalelser og de to Udtalelser, jeg tidligere har nævnt, at jeg vil tillade mig at anføre nogle Tal og Beregninger for at se, om det er rigtigt, at Landet faar større Byrder end Byerne ved denne Skattereform. Jeg vil føje til, at jeg vilde ønske, at det havde været Tilfældet, at vi ude paa Landet vilde tabe ved disse Skatte love, thi saa havde vi de store Formuer og Indtægter, og saa var det heller ikke mere end rimeligt, at vi kom til at svare noget mere i Skat. Jeg vil da først se paa den direkte Beskatning, de faste direkte Skatter, der hvile paa Landbruget. Der svare vi først Amtsskatter af Hartkornet. Jeg vil her indskyde den Bemærkning, at Tallene ere tagne efter den sidst udkomne statistiske Aarbog, altsaa for 1899. Vi svare da Amtsskatter af Hartkornet til et Beløb af 5,178,514 Kr., saa svare vi i Hartkornsskatter til Sognekommunerne 7,310,228 Kr. Dernæst svare vi i Formue- og Lejligheds skat 5,114,581 Kr., fremdeles Gammelskat til et Beløb af 5,003,979 Kr., endvidere i Land- og Ligningsskat 1,712,054 Kr. og i Tiende ca. 7 Mill. Kr. aarlig. Desuden svares der ude paa Landet Bygningsafgift, men den har jeg ikke medregnet, for at der ikke med Rette skal kunne indvendes, at Bygningsafgiften paa Landet svares af Folk, der ikke ere beskæftigede ved Landbruget. Det samlede Beløb bliver saaledes 31,319,356 Kr.; saa meget er den direkte Skat, Landbruget som Helhed svarer til Stat og Kommune. Det, det nu drejer sig om, er at finde Landbrugets Indtægter. Her vil jeg selvfølgelig indrømme, at det ogsaa er noget vanskeligt, og helt nøjagtigt kan man overhovedet ikke faa det bestemt, men jeg tror dog, at ogsaa det kan gøres i det mindste tilnærmelsesvis. Jeg tror, at man omtrent vil træffe det rette, naar man gaar ud fra, at der ude paa Landet vil være en Nettoindtægt af 400 Kr. pr. Td. Hartkorn. Nu ville maaske nogle indvende, at det er for lidt at regne. Det kan ogsaa godt være, det kan jeg selvfølgelig ikke bevise fuldstændig, men jeg tror dog ikke, det er for lidt, thi Sagen er den, det er klart for alle, at alle de mindre Ejendomme give et langt større Udbytte end 400 Kr., men lige saa sikkert er det, at alle Ejendomme over 5 Tdr. Hartkorn give mindre, og af dem have vi de fleste. Jeg tror sikkert, at vi ville træffe det rette ved

at regne 400 Kr., jeg tror, det er højt nok ansat, naar vi tage Landets samlede Hartkorn under et. Regne vi saa med 379,000 Tdr. Hartkorn, vil det give en Indtægt af 151 Mill. Kr. aarlig. Naar vi ud af denne Indtægt svare en Skat af 31 Mill. Kr., vil det svare til lidt over 20 pCt. Altsaa, Landbruget svarer af sin Indtægt i direkte Skat over 20 pCt.

Jeg vil nu tillade mig at drage en lille Sammenligning med Kjøbenhavn, og her vil jeg paa Forhaand ogsaa bemærke, at det kan jo kun blive, hvad man kalder tilnærmelsesvis. Men her i Kjøbenhavn er det dog lettere at finde Indtægten end ude paa Landet, og jeg antager, at jeg vil omtrent træffe det rette, naar jeg anslaa Kjøbenhavns Indtægt til 160 Mill. Kr. Nu ere de direkte Skatter i Kjøbenhavn i Statistisk Aarbog for 1899 opførte saaledes: Grundskat 1,170,600 Kr., Bro lægningsafgift 100,885 Kr., Bidrag til Udgifterne ved Brandvæsenet 251,939 Kr., Arealskat 2,448,016 Kr., Skat af Fribolig i offentlige Bygninger 4,147 Kr., Indkomstskat 3,032,356 Kr., Ligningsskat 105,314 Kr. og Bygningsafgift 1,380,063 Kr., i alt 8,498,320 Kr. Kjøbenhavns direkte Skat til Stat og Kommune er altsaa lidt over 8 Mill. Kr., medens Landbrugets var lidt over 31 Mill. Kr. Det, vi havde over 31 Mill. Kr., regnede jeg ikke med, og jeg regner heller ikke det med, som Kjøbenhavn har over 8 Mill. Kr. Men en Skat paa 8 Mill. Kr. af 160 Mill. Kr. svarer kun til 5 pCt., hvorimod Landbrugets var 20 pCt., og det er jo en Forskel, der er meget stor.

Jeg tror, som sagt, at mod den Beregning, jeg her har opstillet, kan der selvfølgelig indvendes noget, og der er navnlig et Punkt, som jeg selv skal tillade mig at rette. Naar jeg nemlig regner Kjøbenhavns Indtægt til 160 Mill. Kr., bliver en Skat af 3 pCt. af Indtægten ikke 3,037,356 Kr., men 4,800,000 Kr., og naar man regner med den Sum, saa faa vi ikke 8, men 10 Mill. Kr. i Skat, hvilket med en Indtægt af 160,000,000 Kr. svarer til 6 pCt. Det gør altsaa Forholdet en lille Smule anderledes, men dog ikke meget. Jeg tror, som sagt, at den Beregning, jeg her har anført, nærmer sig Virkeligheden saa meget, som det overhovedet er muligt, og den er navnlig ikke i nogen Maade overdreven for Landets Vedkommende, det er tværtimod meget tvivlsomt, om Landbruget har en saa stor Nettoindtægt som den, jeg har regnet med. Vi maa huske, at Landbrugets Gæld har naaet en ret svimlende Højde, nemlig 1,600 Mill. Kr., og Hart-